

Det fremgår af begrundelsen for det stillede spørgsmål, at Social- og Sundhedsforvaltningen i Københavns Kommune i »Rapport fra Det Tværmagistrale Udvalg for etniske minoriteter i Københavns Kommune« har anført, at der som følge af lov nr. 455 af 1. juni 1994 om ændring af lov om undervisning af voksne indvandrere er indført en administrativ praksis, hvorefter indvandrere, der er blevet danske statsborgere uden at kunne dansk, kan deltage i undervisning mod betaling.

Den nævnte ændring af lov om undervisning af voksne indvandrere åbner mulighed for, at også danske statsborgere kan få tilbud om undervisning, »når de af særlige grunde ikke behersker det danske sprog i et sådant omfang, at de kan fungere i det danske samfund«.

Justitsministeriet har fra Social- og Sundhedsforvaltningen i Københavns Kommune fået oplyst, at der i den omtalte rapport sigtes til følgende to hovedgrupper af danske statsborgere, som ikke behersker det danske sprog:

- 1) Indvandrere og flygtninge, der på naturalisationstidspunktet har været erhvervsaktive og i øvrigt har opfyldt de af Folketinget stillede krav til dansk kundskaber, men som senere har forladt arbejdsmarkedet, og som følge heraf gradvist har mistet deres tillærte dansk kundskaber (kulturel regression).
- 2) Større børn under 18 år, der ikke behersker det danske sprog, men som har opnået dansk indfødsret som biperson til en af forældrene, der opfylder betingelserne for naturalisation, jf. § 6, stk. 2, i lov om dansk indfødsret. Der er tale om situationer, hvor f.eks. personer med flygtningestatus har opholdt sig i Danmark i flere år, inden ægtefælle og børn kommer her til landet.

Ud over de af Københavns Kommune nævnte hovedgrupper kan Justitsministeriet pege på følgende mulige grupper af danske statsborgere, som af særlige grunde eventuelt ikke behersker det danske sprog:

- personer, der har erhvervet dansk statsborgerskab ved fødslen, men som er født og opvokset i udlandet,
- naturaliserede personer, som Folketingets Indfødsretsudvalg har meddelt dispensation fra sprogkravet efter forudgående samråd.

Endvidere bemærkes, at der indtil fastsættelsen af de gældende regler i kontorcirkulæret af 2. februar 1990 ikke blev stillet krav om dansk kundskaber over for personer med flygtningestatus her i landet.

Det bemærkes endelig, at der efter bestemmelsen i indfødsretslovens § 3 om erhvervelse af dansk indfødsret ved erklæring ikke stilles krav til den erklærendes sprogkundskaber. De personer, der afgiver erklæring, er imidlertid unge mennesker, der har boet i Danmark i mindst 10 år, og som typisk vil have fået hele eller størstedelen af deres skoleuddannelse her i landet. Det kan derfor ikke forventes, at der i denne gruppe findes personer, der har behov for de omhandlede undervisningstilbud.

Spm. nr. S 1454

Til undervisningsministeren (20/2 96) af:

Frank Dahlgaard (KF):

»Finder ministeren det i orden, at der i tekster i dansk bøgerne for elever i folkeskolen anvendes ukvemsord og bandeord, og agter ministeren at foretage sig noget for at medvirke til, at skolebørn tilegner sig et ordentligt sprog, hvor det ikke er legitimt og stuerent at bruge kraftudtryk, bandeord eller latrinære glosser?«

Svar (27/2 96)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Med udsendelsen af formål, centrale kundskabs- og færdighedsområder, vejledende læseplan og undervisningsvejledning for faget dansk har jeg givet skolerne et arbejdsgrundlag, der bl.a. indeholder bestemmelser om, at undervisningen i dansk skal fremme elevernes oplevelse af sproget som en kilde til udvikling af personlig og kulturel identitet, der bygger på æstetisk, etisk og historisk forståelse. Samtidig skal eleverne udvikle en åben og analytisk indstilling til deres egen tids og andre perioders udtryksformer.

Det betyder, at eleverne skal beskæftige sig med mange former for skønlitterære tekster, der kan bidrage til udvikling af et smukt og hensigtsmæssigt sprog. Men det betyder også, at de skal lære det nutidige sprogs mange nuancer at kende, og at de skal have mulighed for at forholde sig til forskellige former for sprogbrug. Hvad enten vi kan lide det eller ej, indgår bandeord i sprogbogen hos mange grupper, også hos de unge selv. I skolen kan man ikke lade, som om ordene ikke findes; men lærerne bør